

Maricel de Mar

Sitges

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: c/ Fonollar, 2-6

Coordenades:

Latitud: 41.23493
Longitud: 1.81258
UTM Est (X): 400491
UTM Nord (Y): 4565517

Classificació

Número de fitxa 08270 - 103
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Gòtic Contemporani Noucentisme
Segle XIV-XX
Any c. 1910
Autoria de l'element: Miquel Utrillo Morlius (1862-1934)
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: El Pla Especial contempla el manteniment estricte de l'interior i l'exterior de l'edifici. Es permeten obres destinades a millores de les condicions de conservació i exposició de les col·leccions que alberga

Protecció

Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: Pla Especial, 103. 2006
Número inventari IPA-4473

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Sitges. Plaça de l'Ajuntament s/n. Sitges-08870
Fitxes associades:

Maricel de Terra

Maricel de Terra. Casal Lola Anglada

Biblioteca Popular Santiago Rusiñol. Casa Utrillo

Arxiu Municipal de Sitges. Maricel de Terra

Autoria de la fitxa Núria Nolasco Azuaga

Data de registre de la dv., 02/06/2006 - 02:00

fitxa:

Descripció

L'edifici conegut com Maricel de Mar consta de quatre nivells d'alçada (sot + pb + 2p) i s'aixeca sobre les antigues dependències de l'hospital de Sant Joan, i avui conforma un dels perfils més emblemàtics de la vila Sitges. L'evolució històrica de la seva construcció fa que la finca actual manqui d'un projecte arquitectònic inicial que atorgui coherència a la distribució de les seves dependències. Arquitectònicament està construït segons la tècnica del "collage", és dir, mitjançant l'adició d'elements de procedència molt diversa i d'estils i èpoques variades. Tots els murs exteriors estan arrebossats amb morter de calç de tonalitat blanca, fet que contribueix a que destaquin els elements petris i que configura la peculiar fesomia del conjunt. De la llarga façana del c/ Fonollar destaquen les variades obertures, totes elles de pedra, mostrant una combinació eclèctica de galeries gòtiques lobulades i finestres geminades d'arcs apuntants, així com una gran fornícula en la que s'identifica l'escut de Maricel; l'element més singular és el balcó corregut amb tornapunts de ferro forjat. Un dels elements més destacats d'aquesta part del conjunt de Maricel és, sens dubte, l'anomenada Torre de Sant Miquel, que consta d'una porta d'accés configurada per un gran arc de mig punt, ressaltat per dovelles i fretes. En el primer pis figura una finestra gòtica amb guardapols del mateix estil i, en el segon pis, s'identifica una fornícula en la que se situa la figura de l'arcàngel Sant Miquel, que procedeix del cap de pont de Balaguer. El coronament de la torre presenta merlets graonats. Existeixen altres elements escultòrics dispersos en diferents punts del frontis.

Observacions:

Segons els Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges, aquest edifici disposa del tipus de protecció I. Forma part del Conjunt 2, que inclou dues illes integrades en la seva pràctica totalitat per cinc dels edificis més singulars del casc històric de la vila, com el propi Maricel de Mar.

Història

Històricament, l'origen del conjunt d'edificacions de Maricel es remunta al període medieval i, més concretament, a la construcció de l'Hospital de Sant Joan Baptista per part de Bernat de Fonollar, amb anterioritat a l'any 1326. Aquesta institució, bastida sobre les roques del mar, ja havia experimentat una ampliació en el decurs del segle XIX. El 3 d'abril de 1910, Mr. Deering va adquirir la primera propietat en aquesta zona, concretament diverses cases de pescadors de construcció molt modesta; posteriorment va ampliar les seves possessions amb altres cases de l'antic hospital, amb l'objectiu de construir una residència-museu. L'any 1911 Deering ja havia obtingut la llicència d'obres municipal i va encarregar els treballs a l'enginyer Miquel Utrillo. La zona que avui correspon a Maricel de Mar va ser, doncs, la primera en construir-se com a residència del propietari, sobre l'antic hospital medieval, del qual es conserven els arcs gòtics de la capella; avui alberga el museu Pérez-Rosales. El 18 d'octubre de 1915 va ser inaugurat el gran saló de Maricel (tot coincidint amb la data de construcció de la casa Utrillo). L'any 1921 Deering va ser objecte de diversos actes d'homenatge i agraïment per part del consistori de Sitges; no obstant això, va

abandonar la vila aquell mateix any, emportant-se les obres d'art que contenia la casa-palau de Maricel. L'any 1935 l'Ajuntament de Sitges va llogar el palau i el 14 de juny de 1936 va instal·lar el museu i una biblioteca. L'adquisició per part de l'entitat municipal no es va produir fins l'any 1955, cedint posteriorment una part de la finca a la Diputació de Barcelona. Pel que fa a l'autor de l'edifici, el pintor i enginyer Miquel Utrillo i Morlius (Barcelona, 1862-Sitges, 1934), cal dir que és una figura destacada del modernisme pictòric català, juntament amb Ramon Casas i Santiago Rusiñol, entre d'altres. Es va formar com a enginyer i fou col·laborador de diverses publicacions i estudis monogràfics d'art; també va ser assessor artístic de l'Exposició Universal de Barcelona de l'any 1929.

Bibliografia

COLL, I. (2001) "Arquitectura de Sitges. 1800-1930". Sitges. ESQUERDA, M. (2002) "Sitges artístic". Barcelona GONZÀLEZ, A. ISERN, J. (1985) "32 monuments catalans". Barcelona. "Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Sitges" (1982:282). Barcelona. JOU, D. (1979) "L'escultor Pere Jou" a "Miscel·lània Penedesenca" n° 1. Vilafranca del Penedès. "Marycel" (1918) "Revista de Arquitectura". Barcelona. PASTOR, A (1984) "Memòria 1983". Servei de Catalogació de Monuments de la Diputació de Barcelona. Barcelona Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges (2006) PLANAS, R. (1952) "Llibre de Sitges". Sitges.

